

[Socialministeren.] nu stadig tage lidt forbehold over for; vi må have regnskaberne ind i marts måned; før vi kan foretage den endelige gruppering.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 4, § 4 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 2, § 5, således ændret, § 6, ændringsforslag nr. 3, § 7, således ændret, § 8, ændringsforslag nr. 4, § 9, således ændret, § 10, ændringsforslag nr. 5, § 11, således ændret, §§ 12 og 13, ændringsforslagene nr. 6-8, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 15, § 15 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 10, § 16, således ændret, § 17, ændringsforslagene nr. 11-16, § 18, således ændret, § 19, ændringsforslag nr. 17, § 20, således ændret, ændringsforslag nr. 18, § 21, således ændret, og § 22 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 74) findes i tidenden sp. 1684; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 825).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lis Groes: Ja, det er jo et beskedent lovområde, vi har for os her; men et område, som jeg tror virkelig har betydet stor gavn for den enkelte familie.

Udvalget har arbejdet intensivt med lovforslaget; adskillige paragraffer fremtræder nu i en klarere form, og jeg vil gerne på mit partis vegne sige tak for den forståelse, der er vist både i udvalget og af ministeren.

Jeg er glad for, at vi har fået den gamle bestemmelse igen med, at det påhviler enhver kommunalbestyrelse at gennemføre disse ordninger; jeg er også glad for, at husligt arbejde er udgået; det var en for snæver betegnelse. Men så er der jo selvfølgelig tilbage et par problemer, som vi har drøftet inderligt, og hvor det ikke er lykkedes os at vinde gehør.

Det ene spørgsmål er muligheden for i barseltilfælde at yde gratis husmoderafløsning. Der er sundhedsstyrelsen blevet spurgt, og sundhedsstyrelsen oplyser, at „Det er sundhedsstyrelsens opfattelse — og indenrigsministeriet deler ganske denne — at den udvikling, der er i gang, — en udvikling med flere fødeklinikker — ikke vil blive bremset, selv om der gennemføres et forslag om, at der ydes gratis husmoderafløsning til hjemmefødende kvinder. Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen kan således ikke fraråde forslaget gennemførelse.“

Nu er der jo forskel på ikke at fraråde og at tilskynde, at man skal gennemføre det; men alligevel ser vi altså her klart, at man i og for sig gerne ville gå med til det fra sundhedsstyrelsens og indenrigsministeriets side, men socialministeren har ikke kunnet tilslutte sig dette forslag.

Nu må det siges, at forslaget måske i højere grad henhører under indenrigsministeren; det kan være, det skal rejses på en anden led. Men det, som for mit parti har været afgørende i dette spørgsmål, er ønsket om at ligestille kvinder, der føder ude, og kvinder, der føder hjemme, i økonomisk henseende. Vi kan ikke se, at det skal være rimeligt, at det simpelt hen er billigere at føde ude end hjemme. Det er det nemlig ikke for samfundet. Men jeg håber altså, vi kan vende tilbage til den sag senere. Ja, så vil jeg lige sige, at ét argument synes jeg i hvert fald ikke man kan bruge,